Написав Юрій Задерій
Субота, 11 серпня 2012, 23:12

На соннім світанку, ще трішки заспане,
Прокинулось сонце на краю небес,
Засяяло світло, повсюди жадане,
Картиною пишних ранкових чудес.

Втікала у розпачі ніч боязлива,
Проміння грайливо кидалося в слід.
Крізь небо котилася сонячна злива
І тьма розтавала швиденько, мов лід.

Розквітли букетами квіти барвисто,
Ввесь сад так казково прикрашений був.
І вишні на гілках, неначе намисто,
Їх вітер додолу зпросоння ще гнув.

Крізь тишу мовчання заведеним співом
Пташки щебетали ранкові пісні.
Ввесь сон загорівся палаючим гнівом,
Комусь ще блукати хотілося в сні.

На ніжних блакитях високого неба
Розріся пухнастими хмарами мох.
За казку ранкову подякувать треба.
А Автор картини Всезнаючий Бог.

Він сонцю наказує ранком ставати
І занавіс ночі знімає з небес,
Бог пташці дасть сили пісень заспівати.
Лиш з Богом цей ранок казково воскрес.

День, посланий Богом, так скоро минає,
Та він подарунок небес неспроста.
Ще поки те сонце по небу гуляє
Прославте сьогодні Ісуса Христа.